

Sygn. akt XI W 4154/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Kowalczyk,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2017 roku, 9 marca 2017 roku i 6 kwietnia 2017 roku w W.

sprawy **Z. K.**

syna B. i L.

urodzonego dnia (...) w G.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 13.06.2016 r. ok. godziny 9:45 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15,

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

2. w tym samym czasie i miejscu, co w pkt. 1, podczas legitymowania przez funkcjonariusza Policji, wbrew obowiązkowi odmówił podania danych dotyczących zawodu i miejsca zatrudnienia,

tj. o wykroczenie z art. 65 § 2 kw,

3. w dniu 6.07.2016 r. w godzinach 8:28 – 8:40 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15,

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

4. w dniu 6.07.2016 r. w godzinach 8:44 – 8:50 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15,

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

5. w dniu 6.07.2016 r. w godzinach 9:21 – 9:39 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15,

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

6. w dniu 6.07.2016 r. ok. godziny 9:55 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15,

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

7. w tym samym czasie i miejscu, co w pkt. 6, podczas legitymowania przez funkcjonariusza Policji, wbrew obowiązкови odmówił podania danych dotyczących zawodu i miejsca zatrudnienia,

tj. o wykroczenie z art. 65 § 2 kw,

orzeka

I. obwinionego Z. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w punkcie 1, 3, 4, 5 i 6 czynów – stanowiących wykroczenia z art. 97 kw i za to na podstawie srt. 97 kw skazuje go, a na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw, art. 24 § 1 i 3 kw wymierza obwinionemu łącznie karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych;

II. obwinionego Z. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu w punkcie 2 i 7 czynów;

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 4154/16

UZASADNIENIE

Z. K. został obwiniony o to, że :

8. w dniu 13.06.2016 r. ok. godziny 9:45 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15, tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

9. w tym samym czasie i miejscu, co w pkt. 1, podczas legitymowania przez funkcjonariusza Policji, wbrew obowiązкови odmówił podania danych dotyczących zawodu i miejsca zatrudnienia, tj. o wykroczenie z art. 65 § 2 kw,

10. w dniu 6.07.2016 r. w godzinach 8:28 – 8:40 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15, tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

11. w dniu 6.07.2016 r. w godzinach 8:44 – 8:50 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15, tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

12. w dniu 6.07.2016 r. w godzinach 9:21 – 9:39 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15, tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

13. w dniu 6.07.2016 r. ok. godziny 9:55 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C., kierując samochodem marki M. (...) o nr. rejestracyjnym (...), zatrzymał się w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15, tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym,

14. w tym samym czasie i miejscu, co w pkt. 6, podczas legitymowania przez funkcjonariusza Policji, wbrew obowiązкови odmówił podania danych dotyczących zawodu i miejsca zatrudnienia, tj. o wykroczenie z art. 65 § 2 kw.

Na podstawie całości materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2016 roku około godziny 09:45 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C. Z. K. kierował swoim pojazdem taxi marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), po czym zatrzymał pojazd za przejściem dla pieszych w odległości mniejszej niż 15 m od znaku D-15, oznaczającego przystanek autobusowy. Miejsce to nie jest postojem taxi. Wówczas do kierującego podszedł patrol Policji w osobach st. post. Ł. T. oraz sierż. sztabowego H. D. i podjął interwencję, zarzucając, że zaparkował pojazd w miejscu zabronionym. Z. K. wylegitymował się, okazując stosowne dokumenty. Na pytanie dotyczące miejsca zatrudnienia stwierdził: „jak widać”.

W dniu 6 lipca 2016 roku około godziny 09:55 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C. Z. K. kierował swoim pojazdem taxi marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), po czym zatrzymał pojazd za przejściem dla pieszych w odległości mniejszej niż 15 m od znaku D-15, oznaczającego przystanek autobusowy. Miejsce to nie jest postojem taxi. Wówczas do kierującego podszedł patrol Policji w osobach st. post. Ł. T. oraz sierż. S. K. i podjął interwencję, zarzucając, że zaparkował pojazd w miejscu zabronionym. Z. K. wylegitymował się, okazując stosowne dokumenty.

W trakcie przeglądania zapisu z monitoringu Centrum (...) na Dworcu C. funkcjonariusz Policji K. J. ujawniła, iż Z. K. kierował swoim pojazdem taxi marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), zatrzymując swój pojazd za przejściem dla pieszych w odległości mniejszej niż 15 m od znaku D-15 na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C. w dniu 6 lipca 2017r. w godz. 8:28-8:40; 8:44-8:50; oraz 9:21-9:39.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień obwinionego złożonych w toku postępowania sądowego (k. 42, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 27 stycznia 2017 r.); zeznań świadka H. D. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 42, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 27 stycznia 2017 r.); zeznań świadka S. K. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 42, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 27 stycznia 2017 r.); zeznań świadka A. R. w toku postępowania sądowego (k. 48-49, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 9 marca 2017 r.); notatek urzędowych (k. 1, 2, 7, 10); zdjęcia (k. 8); płyt DVD (k. 9, 11); planu organizacji ruchu (k. 64 akt XI W 2734/16); informacji z PKP (k. 75 akt XI W 2734/16); informacji z KPP (k. 77 akt XI W 2734/16); odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w sprawie XI W 2734/16 (k. 58-62).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego, obwiniony Z. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Potwierdził, iż był w miejscu i czasie wskazanym we wniosku o ukaranie. Obwiniony kwestionował podstawę prawną umieszczenia znaku przystanku autobusowego. Zdaniem obwinionego odległość od słupka autobusowego do miejsca zatrzymywania przez niego pojazdu wynosiła ok. 17 m. W tym miejscu, według obwinionego staje każdy, natomiast jeden z funkcjonariuszy Policji wziął się na niego. Obwiniony twierdził, iż słupek autobusowy ustawiono po to, żeby karać innych taksówkarzy. Odnośnie wykroczenia dotyczącego odmowy podania danych dotyczących zawodu i miejsca zatrudnienia, obwiniony wskazał, iż nie wiedział, że musi podawać takie informacje. Na pytanie funkcjonariusza odnośnie zawodu miał odpowiedzieć: „tak jak widać”. Twierdził, że informacje te chciał podać w sądzie. W ocenie obwinionego, funkcjonariusz nie powinien być zainteresowany jego dochodem.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd częściowo oparł się na wyjaśnieniach obwinionego, albowiem co do okoliczności przeprowadzenia interwencji przez Policję oraz zatrzymania pojazdu w miejscu wskazanym we wniosku o ukaranie, zeznania te są zgodne z zeznaniami świadków – funkcjonariuszy policji oraz nagraniami z monitoringu.

Sąd uznał również za wiarygodne wyjaśnienia dotyczące rozmowy obwinionego z funkcjonariuszami odnośnie danych dotyczących zatrudnienia obwinionego.

W pozostałym zakresie Sąd odmówił przyznania wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego, wobec rozbieżności ustaleń, wynikających z innych przeprowadzonych w sprawie dowodów, uznając iż stanowią one jedynie przyjętą przez obwinionego linię obrony.

Sąd ocenił, jako wiarygodny materiał dowodowy w postaci zeznań funkcjonariuszy Policji w osobach: H. D. oraz S. K..

Wymienieni świadkowie w swoich zeznaniach wskazali, że podejmowali interwencję wobec obwinionego wskutek nieprawidłowego zatrzymania pojazdu. Świadkowie nie pamiętali wszystkich okoliczności mających miejsce w trakcie ich interwencji, jednakże Sąd ocenił, iż było to usprawiedliwione znacznym upływem czasu między datą interwencji a datą czynności procesowej przesłuchania w trakcie rozprawy głównej, jak również wielością podobnych interwencji przeprowadzonych przez świadków.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadka A. R.. Świadek przedstawił organizację ruchu przy pętli Dworca Centralnego oraz potwierdził fakt mierzenia wspólnie z obwinionym odległości pomiędzy przejściem dla pieszych, za którym zatrzymują pojazdy taksówkarze a słupkiem przystanku autobusowego. Świadek wskazał również, iż w ww. miejscu często dochodzi do interwencji funkcjonariuszy Policji wobec kierowców taksówek.

Sąd dał wiarę dowodom ujawnionym na rozprawie bez ich odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw. Dokumenty te zostały bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że w dniach 13 czerwca 2016 roku około godziny 9:45 oraz 6 lipca 2016 roku w godzinach 8:28-8:40, 8:44 – 8:50, 9:21 – 9:39, ok. godziny 9:55 w W. na pętli autobusowej (...) Dworca PKP W. C. Z. K. zatrzymał swój pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za przejściem dla pieszych, poza miejscem wyznaczonym dla TAXI, w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek D-15, czym wypełnił znamiona wykroczeń z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Jednocześnie, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazał w ocenie Sądu, iż obwiniony w dniach 13 czerwca 2016 r. ok. godz. 9:45 oraz 6 lipca 2016 r. ok. godz. 9:55, wbrew obowiązkowi odmówił podania danych dotyczących zawodu i miejsca zatrudnienia, a zatem należy stwierdzić, iż nie popełnił wykroczeń z art. 65 § 2 kw.

Obwinionemu zarzucono popełnienie czynów z art. 97 kw. Czyn z art. 97 kw popełnia uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, a także właściciel lub posiadacz pojazdu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym lub przepisom wydanym na jej podstawie. Sprawca tego wykroczenie podlega karze grzywny do 3000 złotych lub karze nagany. Przedmiotem ochrony określonym w dyspozycji art. 97 kw jest bezpieczeństwo i porządek ruchu na drogach publicznych. Obwinionemu zarzucono popełnienie wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym. Zgodnie z art. 49 ust. 1 pkt 9 w/w ustawy zabrania się zatrzymywania pojazdu w odległości mniejszej niż 15 m od słupka lub tablicy oznaczającej przystanek, a na przystanku z zatoką - na całej jej długości.

Obwinionemu zarzucono też popełnienie dwóch czynów z art. 65 § 2 kw. Wykroczenie popełnia ten, kto wbrew obowiązkowi nie udziela właściwemu organowi państwowemu lub instytucji, upoważnionej z mocy ustawy do legitymowania, wiadomości lub dokumentów co do okoliczności wymienionych w art. 65 § 1 kw, co do tożsamości własnej lub innej osoby, co do swego obywatelstwa, zawodu, miejsca zatrudnienia lub zamieszkania, podlega karze grzywny. Obowiązek ten powstaje w momencie, gdy przedstawiciel organu czy uprawnionej instytucji zażąda potwierdzenia tożsamości w sposób zgodny z przepisami.

Sąd, dokonując analizy całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie doszedł do przekonania, iż pozwala on na przypisanie obwinionemu winy w zakresie postawionych mu zarzutów w pkt. 1, 3, 4, 5 oraz 6. Obwiniony potwierdził fakt zatrzymywania pojazdu za przejściem dla pieszych, poza miejscem wyznaczonym dla TAXI. Z pisma Komisariatu Policji w W. wynika, iż odległość pomiędzy znakami D-6 „przejście dla pieszych” a znakiem D-15 „przystanek autobusowy” wynosi 16,8 m. Obwiniony oraz świadek A. R. potwierdzili tę odległość, twierdząc, iż wynosi ok. 17 m. Obwiniony nie wziął jednak pod uwagę faktu, iż część jego pojazdu stoi w odległości mniejszej niż 15 m., gdyż z powszechnej wiedzy oraz doświadczenia życiowego należy przyjąć, iż długość samochodu osobowego M. (...) jest większa niż 2 m, w związku z czym obwiniony dokonywał zatrzymania pojazdu w odległości mniejszej niż 15 m od słupka oznaczającego przystanek autobusowy. Sąd wziął również pod uwagę fakt, iż obwiniony może zatrzymywać się w tym miejscu jedynie celem wysadzenia bądź zabrania klientów, jednak nagrania odtworzone w trakcie postępowania sądowego jednoznacznie wskazują na to, iż obwiniony dokonywał zatrzymania pojazdu na dłuższy czas, niezwiązany z wykonywanym bądź planowanym kursem.

Sąd doszedł natomiast do przekonania, że obwiniony swoimi zachowaniami w oznaczonym miejscu i czasie nie wypełnił znamion wykroczeń z art. 65 § 2 kw. Jak bowiem wynika z analizy przeprowadzonych w postępowaniu sądowym dowodów osobowych obwiniony legitymował się żądanymi przez funkcjonariuszy dokumentami, które miał przy sobie i we wskazanych przypadkach żaden z funkcjonariuszy nie miał wątpliwości, co do tożsamości obwinionego oraz zawodu, który wykonuje, to jest co do tego, że jest taksówkarzem. Dodatkowo, świadek S. K. wskazał, iż był obecny przy legitymowaniu obwinionego kilkakrotnie, więc wiedział jaki zawód wykonuje obwiniony. Dodatkowo zawód obwinionego wynikał z jego tłumaczenia, iż stoi w niedozwolonym miejscu, z uwagi na pozyskiwanie klientów.

Stosownie do treści art. 9 § 2 kw – Sąd, orzekając jednocześnie o ukaraniu za pięć czynów stanowiących wykroczenia z art. 97 kw, wymierzył obwinionemu łącznie karę grzywny w wysokości 300 złotych. Przy orzekaniu jej wymiaru Sąd miał na uwadze względy wymienione w art. 33 § 2 kw.

Sąd wymierzając obwinionemu karę wziął pod uwagę okoliczności popełnienia czynów oraz stopień zawinienia przy popełnieniu wykroczeń, jak również cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma w stosunku do sprawcy osiągnąć. W przekonaniu Sądu, orzeczona kara w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia winy obwinionego i jest adekwatna do stopnia wymagalności zachowania zgodnego z prawem w odniesieniu do okoliczności tej konkretnej sprawy. Sąd doszedł do przekonania, że obwiniony popełnił zarzucane mu czyny umyślnie, świadomie zatrzymując pojazd w odległości mniejszej niż 15 metrów od tablicy oznaczającej przystanek autobusowy, pomimo wcześniejszych kilkakrotnych interwencji Policji. Sąd wziął pod uwagę, że obwiniony nie posiada zbyt wysokich dochodów. W ocenie Sądu wymierzona kara będzie zatem adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także jego możliwości zarobkowych jak również spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 złotych tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 30 złotych tytułem opłaty sądowej, ustaloną na podstawie art. 3 ust.1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. nr 118 poz. 1269).